

Ghid de bune practici pentru transportul Cailor destinați sacrificării

COMISIA EUROPEANĂ

Direcția-Generală pentru Sănătate și Siguranță Alimentară
Direcția G —Managementul de Criză în Alimente, Animale și Plante
Unitatea G.2 — Sănătatea și Bunăstarea Animală

Contact: Denis Simonin

E-mail: SANTE-CONSULT-G2@ec.europa.eu

*Comisia Europeană
B-1049 Bruxelles/Brussels*

Ghid de bune practici pentru transportul Cailor destinați sacrificării

Direcția – Generală pentru Sănătate și Siguranță Alimentară

Cadrul Financiar Comun pentru gestionarea cheltuielilor din zona lanțului alimentar

Direcția – Generală pentru Sănătate și Siguranță Alimentară

Cadrul Financiar Comun pentru gestionarea cheltuielilor din zona lanțului alimentar

***EUROPE DIRECT este un serviciu pentru a vă ajuta să găsiți răspunsuri
la întrebările dumneavoastră despre Uniunea Europeană***

Număr gratuit (*):
00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Informația oferită este gratuită, precum și majoritatea apelurilor (dar unii operatori, boxe telefonice sau hoteluri pot să vă taxeze)

AVIZ LEGAL

Acest document a fost pregătit pentru Comisia Europeană, însă reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor conținute în acestea.

Mai multe informații despre Uniunea Europeană sunt disponibile pe Internet (<http://www.europa.eu>).

Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2018

PDF	ISBN:978-92-79-87135-1	doi: 10.2875/78628	EW-BI-18-002-RO-N
-----	------------------------	--------------------	-------------------

© European Union, 2018
Reproducerea este autorizată cu condiția menționării sursei.

Mulțumiri

Corespondență

Orice corespondență referitoare la acest proiect trebuie să fie trimisă prin e-mail la: hans.spolder@wur.nl

Citare

Vă rugăm să faceți referire la acest document astfel: Consorțiul Proiectului Ghiduri pentru Transportul Animalelor (2017). "Ghid de bune practici pentru transportul Cailor destinați sacrificării "

Cuprins

0. INTRODUCERE	8
0.1 ABORDARE ȘI MULȚUMIRI	8
0.2 SCOPUL ACESTUI GHID	11
0.3 PRINCIPALELE RISCURI DE BUNĂSTARE ÎN TIMPUL TRANSPORTULUI CAILOR.....	11
0.4 MĂSURĂTORI PE ANIMAL.....	12
0.5 STRUCTURA GHIDULUI.....	14
1. PROBLEME ADMINISTRATIVE	17
1.1 INTRODUCERE	17
1.2 ADMINISTRAȚIE	18
1.3 COMPETENȚĂ ȘI FORMARE	18
1.4 RESPONSABILITAȚI.....	19
2. PLANIFICAREA ȘI PREGĂTIREA CĂLĂTORIEI	22
2.1 INTRODUCERE	22
2.2 PLANIFICAREA CĂLĂTORIEI.....	22
2.2.1 Durata călătoriei.....	24
2.2.2 Planurile de urgență.....	25
2.3 MIJLOACELE DE TRANSPORT	28
2.3.1 Proiectarea și mentenanța vehiculului	31
2.3.2 Alocarea spațiului	33
2.3.3 Pardoseala și așternutul din vehicul	34
2.3.4 Intervalele de adăpare și hrănire	35
2.4 PREGĂTIRI LEGATE DE ANIMAL	35
2.4.1 Pregătirea animalelor și a echipamentului pentru călătorie.....	36
2.4.2 Aptitudinea animalului pentru călătorie.....	37
3. MANIPULAREA & ÎNCĂRCAREA	38
3.1 INTRODUCERE	38
3.2 FACILITĂȚILE DE ÎNCĂRCARE.....	38
3.3 MANIPULAREA ÎN TIMPUL ÎNCĂRCĂRII	40
4. CĂLĂTORIA	43
4.1 INTRODUCERE	43
4.2 CONDUCEREA	43
4.3 CONTROLUL MICROCLIMATULUI ÎN TIMPUL CONDUCERII	45
4.4 CERINȚELE DE APĂ ȘI HRANĂ	47
4.5 ÎNGRIJIREA ANIMALELOR BOLNAVE SAU RĂNITE.....	48
4.6 URGENȚELE	49
5. DESCĂRCAREA ANIMALELOR.....	52

5.1 INTRODUCERE	52
5.2 ORGANIZAREA ZONEI DE DESCĂRCARE	52
5.3 ÎNGRIJIREA ANIMALELOR ÎN TIMPUL ȘI DUPĂ DESCĂRCARE.....	54
5.4 CURĂȚAREA ȘI DEZINFECȚIA	54
6. STAȚIONAREA LA POSTURILE DE CONTROL, PIEȚE ȘI CENTRE DE COLECTARE	56
6.1 INTRODUCERE	56
6.2 ADĂPOSTIREA	57
6.3 HRĂNIREA ȘI ADĂPAREA	58
6.4 BIOSECURITATEA, CURĂȚAREA ȘI DEZINFECȚIA	59
6.5 URGENȚELE	62
REFERINȚE.....	63

0. INTRODUCERE

Din 1991, UE a furnizat un cadru juridic comun privind transportul animalelor care a fost adus la zi de către [Regulamentul \(CE\) 1/2005](#) privind protecția animalelor în timpul transportului, denumit în continuare "**Regulamentul**". A intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007 și vizează asigurarea unor condiții echitabile pentru operatori, asigurând în același timp o protecție suficientă pentru animalele transportate. Conținutul și impactul regulamentului au făcut obiectul unui aviz științific din partea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară ([EFSA, 2011](#)), urmat în 2011 de un raport de impact al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu ([Anon., 2011](#)). În acest raport au fost formulate trei recomandări cheie:

1. Regulamentul a avut un impact benefic asupra bunăstării animalelor în timpul transportului, dar **există loc de îmbunătățire** a situației;
2. O **modificare** a regulamentului nu este abordarea cea mai potrivită pentru rezolvarea problemelor identificate;
3. În ceea ce privește diferența dintre cerințele legislației și dovezile științifice disponibile, Comisia consideră că aceasta este cel mai bine abordată prin **adoptarea ghidurilor de bune practici**.

Comisia Europeană a salutat elaborarea "unor orientări clare și simple pentru evaluarea capacității de transport" elaborate de grupurile de părți interesate pentru [bovine](#) în 2012, [ecvide](#) și [porci](#) în 2016. S-a considerat apoi important să se extindă această abordare pentru a aborda toate aspectele legate de bunăstarea animalelor în timpul transportului.

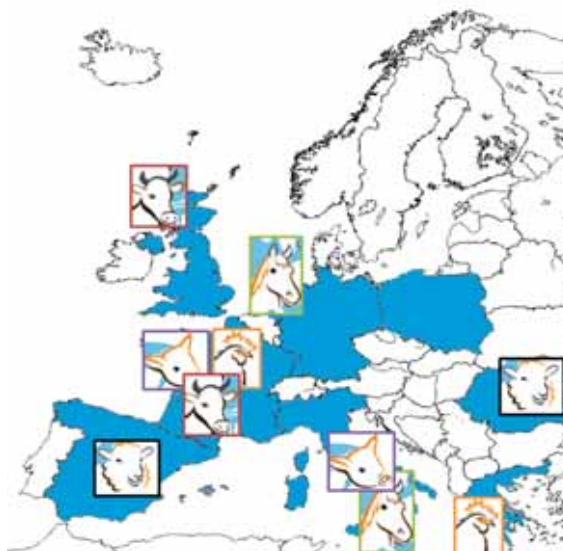
0.1 ABORDARE ȘI MULȚUMIRI

Acest ghid a fost elaborat în cadrul proiectului Ghiduri pentru Transportul Animalelor, comandat de DG SANTE în baza contractului SANCO / 2015 / G3 / SI2.701422. Proiectul a demarat la 10 mai 2015, iar **scopul său principal a fost dezvoltarea și diseminarea bunelor practici și a celor mai bune practici pentru transportul animalelor**. Fundația pentru acest ghid a fost pusă în primul an de proiect, printr-o căutare extensivă a literaturii și o prezentare generală a unui număr semnificativ de practici disponibile. Aceste informații privind practicile sugerate pot fi găsite pe site-ul web al ghidurilor pentru transportul animalelor: <http://animaltransportguides.eu/>. Există un raport pentru fiecare dintre cele cinci specii de animale (porci, păsări, cai, oi și taurine). În al doilea an, aceste liste foarte largi și diverse au fost discutate și rescrise în mare măsură, pentru a dezvolta prezentele cinci Ghiduri de bune practici. Aceasta a implicat un proces intensiv de consultare a părților interesate.

Primul pas în trecerea de la colectarea de practici la un proiect al Ghidului de bune practici a fost făcut la nivelul statelor membre. Echipe formate din parteneri universitari din două țări pe specie ("**Țările Duo**") au preluat conducerea.

- ✓ Ovine: Spania și România
- ✓ Păsări: Grecia și Franța
- ✓ Porcine: Italia și Franța
- ✓ Cai: Italia și Olanda
- ✓ Taurine: Marea Britanie și Franța

Partenerii academici au identificat practici care se află la nivelul legislației UE actuale ("bune practici") și al practicilor care aspiră mai mult ("Practici mai bune decât legislația UE" sau pur și simplu "**practici mai bune**"). Partenerii au continuat să solicite grupurilor naționale ale părților interesate din țările lor să reflecteze asupra acestor sugestii de bune practici și de practici mai bune. Pentru a susține acest proces și pentru a ajunge la un consens, a fost utilizată o procedură iterativă Delphi de colectare de date anonimizate. Peste 100 de părți interesate au fost implicate în acest pas, reprezentând o varietate de medii. Cel mai mare număr de părți interesate au indicat că au fost agricultori (19 persoane), transportatori (27), personal de abator (13), ONG-uri (12) și autorități competente (27). La acest proces de consultare au participat, de asemenea, reprezentanți ai comerțului cu animale, ai mediului academic și ai producătorilor de vehicule. Toate discuțiile au fost purtate în limba națională a statului membru implicat. Rezultatele finale ale acestei proceduri Delphi au fost cinci "Proiecte de ghid pentru bune practici". Acestea nu au fost publicate, ci utilizate ca bază pentru ghidurile finale.

Ghidurile finale pentru fiecare dintre cele cinci specii de animale au fost dezvoltate printr-o a doua rundă de construire a consensului la nivel european, cu ajutorul "**grupurilor de interese**". Aceste grupuri de discuții au avut o bază internațională: delegațiilor li sa cerut să reprezinte cunoștințe, experiențe și opinii dincolo de cele ale țării lor. Tabelul 0.1 de mai jos prezintă compoziția acestor cinci grupuri de interese.

O primă serie de întâlniri a celor cinci grupuri de interese a fost organizată la sfârșitul lunii mai 2016. În cadrul acestor întâlniri, proiectele de ghiduri au fost prezentate de către partenerii academici. O foaie de parcurs pentru transformarea ghidurilor de proiect în versiunile finale actuale a fost apoi convenită cu părțile interesate. Toate grupurile de discuții au organizat reuniuni ulterioare la Bruxelles, pentru a discuta și pentru a ajunge la un consens cu privire la modul de redactare a fiecărei practici care să fie inclusă în ghidurile finale. Diferitele grupe pe specii au avut un număr diferit de întâlniri, iar ultimele au avut loc în martie 2017.

Tabelul 0.1 Componenta Grupurilor Internaționale Interese, implicate în elaborarea ghidurilor finale de bună practică. Numerele indică numărul de reprezentanți pe categorii de părți interesate.

	Ovine	Păsări	Porcine	Cai	Taurine	Total
Fermieri	3	5	3	1		12
Producători de vehicule			2			2
Comercianți de animale	1				2	3
Transportatori		3	2	3	5	13
Abatoare	2	5		1		8
Veterinari oficiali		2	1	2	2	7
Oameni de știință în zootehnie	2	3	2	2	2	11
Organizații de bunăstare animală	2	3	2	4	5	16
Total	10	21	12	13	16	72

Pentru a sprijini și a ajuta la îndrumarea procesului de scriere, echipa de proiect Ghiduri de Transport al Animalelor a creat o "**platformă a părților interesate**". Acest grup de persoane a oferit consultanță pe parcursul primilor doi ani ai proiectului cu privire la modul de abordare a problemelor care afectează toate cele cinci ghiduri pe specii. Platforma a fost compusă din reprezentanți din 13 organizații internaționale sau grupuri de părți interesate: Uniunea Internațională a Transporturilor Rutiere (IRU), Federația Veterinară a Europei (FVE), Eurogrupul pentru animale, Copa-Cogeca, Asociația procesatorilor de păsări și comerțului cu păsări (AVEC), Organizația germană a crescătorilor de animale (ADT), Ochi pe animale, Ministerul irlandez al agriculturii, producătorul de vehicule Pezzaioli, Uniunea Europeană de Comerț cu Animale și de Comercializare a Cărnii (UECBV), Forumul european al crescătorilor de animale de fermă (EFFAB), Organizația Germană a Transportatorilor (BDT) și Ministerul Agriculturii din Grecia. Platforma s-a întrunit de 5 ori la Bruxelles timp de doi ani.

Ca parte a dezvoltării celor cinci ghiduri, grupurile de discuții și Platforma părților interesate aleg 17 domenii tematice care merită o atenție deosebită. Aceste practici au fost compilate în 17 așa-numite "**Fișe informative**", cu scopul de a rezuma și ilustra cele mai vulnerabile aspecte ale animalului. Conectate la prezentul protocol privind caii, au fost elaborate 3 fișe informative: **alocarea de spațiu, manipularea și hrănirea și adăparea**. Aceste trei și cele legate de celelalte ghiduri sunt publicate în opt limbi europene.

Publicul țintă pentru fișele informative sunt fermierii, șoferii, veterinarii locali și personalul abatorului. Publicul țintă pentru Ghidul de bune practici este organizatorii de transport, autoritățile competente și factorii de decizie politică. Ghidurile și fișele informative pot fi găsite pe site-ul proiectului: <http://animaltransportguides.eu/>.

Dezvoltarea fișelor informative și a ghidurilor nu ar fi fost posibilă fără discuțiile extrem de constructive la nivel național și internațional cu multitudinea de grupuri interesate menționate mai sus. **Ajutorul lor în acest proces este esențial, iar autorii sunt recunoscători pentru timpul și cunoștințele cu care au contribuit la scrierea Ghidurilor.**

0.2 SCOPUL ACESTUI GHID

Prezentul Ghid de Bune Practici vizează **îmbunătățirea bunăstării cailor destinați sacrificării în timpul transportului**, oferind instrumente practice pentru a îndeplini cerințele Regulamentului și pentru a furniza practici care depășesc legislația.

Practicile din acest ghid vizează numai transportul de cai destinați sacrificării. Nu se va ocupa în mod specific de caii de sport, măgari sau alte ecvide, dar multe dintre aceste practici se pot aplica și acestor animale.

Transportul este o situație stresantă pentru animale. Acest ghid enumeră practicile care urmăresc să sprijine întreprinzătorii în creșterea calității transportului de animale în conformitate cu Regulamentul, limitând astfel stresul la animale și promovând bunăstarea animalelor. Practicile din acest ghid se bazează pe cunoașterea științifică, literatură științifică, experiențe și informații de la părțile interesate. Nu se face nicio distincție de sursă, cu excepția cazului în care acest lucru este considerat relevant pentru o mai bună înțelegere sau verificare a fundamentului. Acestea pot fi folosite pentru a elabora linii directoare specifice întreprinderii sau proceduri standard de operare pentru transportatori și alte părți interesate sau ca sursă de referință pentru abordarea aspectelor legate de transport într-un mod practic și care să sprijine bunăstarea animalelor.

0.3 PRINCIPALALE RISCURI DE BUNĂSTARE ÎN TIMPUL TRANSPORTULUI CAILOR 1

Acest document nu are caracter obligatoriu din punct de vedere juridic și nu afectează cerințele legislației UE privind transportul animalelor sau alte acte legislative relevante. Nici nu angajează Comisia Europeană. Numai Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să interpreteze în mod autoritar dreptul Uniunii. Prin urmare, cititorul este invitat să consulte acest ghid în legătură cu **dispozițiile relevante ale legislației și să facă referire, atunci când este necesar, la autoritățile competente relevante.**

Majoritatea pericolelor potențiale identificate pentru animalele transportate sunt comune pentru speciile de bovine, porcine, păsări, ovine și cai ([Van Reenen et al. \(2008\)](#)). EFSA a identificat următoarele pericole principale pentru caii transportați pentru sacrificare ([EFSA, 2011](#)):

¹ Riscurile de bunăstare specific transportului cailor pentru scopuri de relaxare nu sunt acoperite în acest ghid, datorită concentrării asupra transportului cailor pentru sacrificare

1. Inspecție slabă a cailor înainte de transport, care conduce la transportul de animale bolnave, rănite sau în alt mod improprii călătoriei;
2. Lipsa unei cazări individuale adecvate, care duce la agresiuni între cai, rănire și epuizare;
3. Lipsa unei cazări adecvate, care duce la o ventilație redusă care duce la stres, epuizare și boli;
4. Lipsa unei cazări adecvate, care duce la incapacitatea de a echilibra sau a menține postura care duce la vătămare, epuizare și boală;
5. Lipsa unei cazări adecvate, care provoacă vătămări corporale directe și epuizare;
6. Aprovizionare necorespunzătoare cu apă în toate etapele procesului de transport care duce la deshidratare, stres termic și epuizare;
7. Lungimea călătoriei cu durată mare care duce la boală, rănire și epuizare.
8. Condiții slabe de conducere și / sau condiții ale șoselelor / mării care determină ajustări posturale continue, care duc la boală, rănire și epuizare.

Observațiile practice ([World Horse Welfare, 2011](#)) au arătat că, de obicei, cailor destinați sacrificării nu sunt obișnuiți cu transportul (similar cu alte specii, în contrast cu mulți cai de sport), făcând transportul mai stresant. Prin urmare, distincția între **cailor domesticiți și cei nedomesticiți** este importantă. Cailor nedomesticiți, care nu pot fi conduși cu o frânghie, vor avea probabil mai mult stres decât cailor domesticiți care au experiența transportului. De asemenea, s-a observat că, de multe ori, cailor nu sunt apți complet fizic. Aceasta subliniază necesitatea evaluării critice a capacității de deplasare la locul de plecare. Cailor destinați sacrificării au fost adesea recunoscuți pentru a demonstra **semne de bunăstare și sănătate slabă**, cum ar fi boala pre-existentă, rănire, epuizare (pe baza unor indicatori comportamentali, cum ar fi sprijinul capului, motivație ridicată sau odihna în poziție culcată), deshidratare (pe baza indicatorilor comportamentali cum ar fi cei enumerați în [World Horse Welfare et al., 2014](#)), durere sau disconfort (bazate pe indicatori comportamentali precum tensiunea facială, poziția etc.) și stres (pe baza indicatorilor comportamentali). Cauzele fundamentale ale problemelor identificate și, prin urmare, și măsurile preventive sunt interconectate. Deshidratarea poate fi prevenită prin furnizarea adecvată de apă ([World Horse Welfare, et al., 2014](#)) și prevenirea stresului termic. Nevoia de echilibru pe un vehicul în mișcare, care necesită din partea cailor cheltuirea unei cantități substanțiale de energie, poate duce la oboseală sau chiar epuizare. Există mai multe recomandări pentru a împiedica acest lucru (vezi, de exemplu, capitolul [4.2 Driving](#)). Accidentele pot fi, de asemenea, prevenite prin minimizarea stresului prin proiectarea corectă a vehiculului ([2.3 Means of transport](#)) și prin manevrarea corectă ([2.4 Animal related preparation](#)).

În acest ghid sunt prezentate mai multe alte măsuri pentru prevenirea sau reducerea stresului. Cele mai multe pericole legate de transport ar trebui atenuate prin buna pregătire și planificare. Este necesară pregătirea prealabilă și competențele adecvate atunci când conduceți cu cai vii și pentru o manipulare corectă a animalelor.

0.4 MĂSURĂTORI PE ANIMAL

Scopul final al asigurării condițiilor adecvate în timpul conducerii ar trebui să fie asigurarea unei bune bunăstări, **astfel încât animalele să fie sănătoase și apte când coboară din camion** la destinație. Legislația actuală, recomandările existente privind aptitudinea de a călători ([Eurogroup for Animals et al., 2012](#)), cele mai multe scheme de asigurare a calității și ghidurile actuale oferă multe sugestii cu privire la aceste condiții. Ei recomandă, de exemplu, alocarea de spațiu, frecvența și durata odihnei și cerințele privind hrana și apa pentru animale. Acest sfat se bazează pe anii de experiență sau pe o cercetare amănunțită care a identificat riscurile de bunăstare asociate abaterilor de la

acest sfat: dacă alocarea de spațiu este prea mică, animalele nu pot avea acces la apă, pot fi mai ușor rănite și pot să nu fie capabile a se odihni; dacă animalele nu se odihnesc suficient, ele vor deveni epuizate, cu efecte dăunătoare asupra bunăstării și calității cărnii; etc.

Este important să se înțeleagă că recomandările bazate pe "**condiții**" (resursele privind camioanele sau manipularea și gestionarea animalelor de către operatori) **nu garantează neapărat bunăstare bună**: ele oferă doar sfaturi pentru a maximiza șansa ca bunăstarea animală să fie maximă. Efectul pe care condițiile le exercită asupra stării reale de bunăstare este influențat de alți factori, deoarece multe dintre condițiile (recomandate) interacționează între ele. Exemplele evidente sunt efectele interactive ale robei umede și ale temperaturii ambientale: dacă este prea cald, poate fi de dorit stropirea, dar dacă este ger atunci doriți să păstrați animalele uscate. Un alt exemplu este relația dintre condițiile de condus și durata călătoriei: în urma unei călătorii accidentate, beneficiile odihnei animalelor în afara vehiculului depășesc stresul de descărcare. Cu toate acestea, în cazul în care călătoria a fost lină și în condiții optime la bord, beneficiile descărcării vor fi mult mai mici și, în unele cazuri, ar fi mai bine să lăsați animalele pe camion.

Având în vedere aceste limitări ale gestionării și a practicilor legate de resurse, este evident că **măsurătorile pe animal pot fi un instrument util de monitorizare** pentru a ajuta operatorii economici să asigure bunăstarea și, dacă este necesar, să ia măsurile corective adecvate. Măsurătorile pe animale (ABM), cum ar fi leziunile, gâfâielile, tremurul, condiția corpului și a pielii, pot fi interpretate ca indicatori direcți ai bunăstării animale. Utilizarea ABM în timpul transportului animalelor vii nu este la fel de nouă și inovatoare pe cât se pare. Astfel de indicatori au fost incluși în instrumentele pentru transportatori cu mult timp în urmă, **iar șoferii și fermierii profesioniști își bazează deja acțiunile pe "semnalele" pe care le primesc de la animalele** cu care lucrează. În timpul controalelor de rutină, acestea nu vor (doar) să se uite la indicatorul de temperatură pentru a vedea dacă ventilația este adecvată: vor privi animalele pentru semne de gâfâire sau tremurat. Ei nu judecă oboseala după lungimea călătoriei, ci privesc poziția animalului și comportamentul de odihnă.

Măsurătorile pe animale pot fi utile **înainte, în timpul și după** o călătorie. Acestea pot fi utilizate în timpul controalelor de rutină pentru a evalua modul în care se desfășoară transportul și dacă este necesară o acțiune pentru îmbunătățirea bunăstării animale. Acestea pot fi folosite și după o călătorie, când animalele sunt descărcate, pentru a ști cum au resimțit animalele transportul. Știind acest lucru, va ajuta transportatorul (și alții care se ocupă de animale) la îmbunătățirea condițiilor în timpul călătoriei următoare cu un transport diferit.

Pentru a atinge obiectivul de transport "bun" în ceea ce privește bunăstarea cailor, următoarele ABM ar putea fi utilizate ca instrumente de monitorizare.

Table 0.2 ABM relevante pentru transportul cailor

Parametru	Descriere
Disconfort abdominal	Un animal lovindu-și burta, învârtindu-și în mod repetat capul spre burtă sau rostogolindu-se. Disconfortul abdominal poate fi cauzat de ex. colică.
Condiția corporală	Condiția corporală este marcată pe o scară de la 0 la 5 (BCS 0 = foarte slab; BCS 5 = foarte gra, Ref 005). Un animal cu scorul 0 sau 1 este considerat prea slab, un animal cu scorul 5 este considerat prea gras.
Sufocare	Sufocarea este o obstrucție a esofagului: animalele avea senzația de vomă și se vor întinde, ceea ce pare foarte tulburător.
Tuse	Tusea este definită ca o expulzare bruscă și zgomotoasă a aerului din plămâni.
Mort la sosire	Un animal care și-a oprit respirația și nu are puls și nici un reflex de mișcare la sosire. Verificați cel puțin 1 minut.
Echilibru perturbat	Un animal este considerat a avea un echilibru perturbat atunci când prezintă semne de poticnire sau se clatină în timp ce staționează.
Cădere	Un animal care prezintă o pierdere a echilibrului în timpul descărcării, cauzând alte părți ale corpului (în afară de picioare) să atingă podeaua.
Rănit	O rănire este definită ca o deteriorare fizică a corpului. Un animal cu răni prin piele care implică deteriorarea țesuturilor mai adânci (mușchi, tendoane), o tăietură prin piele atât de mare încât în mod normal ar fi cusută sau cu leziuni extinse și grave care pot cauza pierderea funcției pe o perioadă lungă de timp (de exemplu, daune grave la un tendon sau articulație, fractură) este considerată <i>grav rănit</i> .
Respirație dificilă	Respirație excesiv de adâncă sau rapidă și superficială.
Șchiopătura	Șchiopătura este o anomalie în modul în care un animal se mișcă, reducând capacitatea sa de a folosi una sau mai multe picioare în mod normal. Un animal este considerat a fi <i>grav șchiop</i> atunci când arată imposibilitatea de a purta greutatea pe una sau mai multe membre în timp ce nu este culcat, și <i>ușor șchiop</i> când prezintă semne de durere (de exemplu, reticența de a purta greutatea pe un membru), dar utilizează toate picioarele în timpul mersului.
Letargie	Când un animal își ține capul în jos sau și-l odihnește pe jgheaburi sau bare sau nu răspunde.
Non-ambulator	Un animal este considerat non-ambulator dacă nu se poate ridica sau nu poate sta și rămâne în picioare fără ajutor, dar este încă în viață.
Alte probleme severe de sănătate	Orice problemă clinică severă de sănătate, care este ușor vizibilă și poate fi inițiată sau afectată de transport (management), dar nu este deja acoperită de parametrii de mai sus. Exemplu: laminită.
Alunecare	Un animal care prezintă o pierdere a echilibrului în timpul descărcării fără ca o parte a corpului care nu este piciorul să atingă solul.
Transpirație	Un animal cu semne vizibile de transpirație pe piele în timpul transportului (piele umedă, pete de sudoare uscate, depozite de sare).
Suferință comportamentală severă	Când un animal se zbate în lesă, lovește, sau prezintă lovituri repetate în pământ în timp ce transpiră.

0.5 STRUCTURA GHIDULUI

Transportul cuprinde un **lanț de evenimente** de la pregătire până la descărcare. Pentru a facilita utilizarea ghidului în practica zilnică, acesta va fi structurat în funcție de șase etape ale călătoriei:

1. Probleme administrative
2. Pregătirea și planificarea
3. Manipularea și încărcarea animalelor
4. Călătoria
5. Descărcarea animalelor
6. Staționarea la posturile de control, piețe și centrele de colectare

Etapele 2 - 6 urmăresc activitățile de transport în ordine cronologică. Se adaugă prima "etapă" deoarece competențele tuturor părților interesate implicate sunt importante pentru executarea aproape a tuturor activităților în timpul transportului animalelor. Fiecare etapă este subîmpărțită într-o serie de aspecte, iar pentru fiecare dintre acestea, acest ghid face trimitere la cerințele legale, urmate de "bune practici", precum și de " practici mai bune dincolo de legislația UE". Vedeți mai jos definițiile.

Practicile nu sunt la fel de importante în ceea ce privește impactul preconizat al acestora asupra bunăstării animalelor. Prin urmare, acest ghid sugerează domenii tematice care sunt foarte importante și domenii relevante, dar mai puțin importante. Subiectele foarte importante vor fi "încadrate" în acest ghid.

Versiunea digitală a acestui Ghid include cuvinte sau referințe cu așa-numitele "**hyperlink-uri**". Dacă faceți clic pe aceste linkuri (de obicei, cu "Control" + "click stânga al mouse-ului"), veți fi condus la o altă parte a acestui Ghid sau pe site-uri web, cu condiția ca cititorul să aibă acces la internet.

0.6 Lista definițiilor

În scopul acestui ghid,

- o "**Bunele practici**" sunt definite ca: proceduri și procese care asigură respectarea cerințelor legislației sau regulamentelor, menite să protejeze bunăstarea animalelor.
- o "**Practicile mai bune dincolo de legislația UE**" sunt definite ca furnizând îndrumări suplimentare privind modul în care procedurile și operațiunile pot fi îmbunătățite pentru a depăși orice cerință minimă de bunăstare definită legal și pentru a spori statusul bunăstării animalelor în timpul perioadelor și procedurilor relevante. Acestea vor fi abreviate la "**practici mai bune**" în tot documentul

În plus față de definițiile operaționale de bune practici și de practici mai bune, prezentăm în continuare o listă a termenilor utilizați în acest ghid care ar putea necesita o descriere precisă pentru a evita confuzia. Acolo unde este potrivit, au fost preluate din regulament.

Centru de colectare	locuri cum ar fi exploatațiile, centrele de colectare și piețele în care ecvideele domestice sau animalele domestice din speciile de bovine, ovine, caprine sau porcine care provin din exploatații diferite sunt grupate pentru a forma loturi
Însoțitor	este persoana responsabilă în mod direct de bunăstarea animalelor care le însoțește în timpul unei călătorii.
Autoritatea competentă	autoritatea centrală a unui stat membru care are competența să efectueze controale privind bunăstarea animalelor sau orice autoritate căreia aceasta i-a delegat competența respectivă.
Post de control	locurile în care animalele se odihnesc timp de cel puțin 12 ore în conformitate cu normele privind timpul de călătorie și perioadele de odihnă stabilite de regulament. Acestea trebuie să fie aprobate de autoritățile competente.
Cai destinați sacrificării	cailor transportați direct sau imediat după transitul printr-o piață sau centru de triere, la ujn abator pentru sacrificare.
Călătorie	întreaga operațiune de transport de la locul de plecare până la locul de destinație, inclusiv orice descărcare, cazare și încărcare care au loc la punctele intermediare în timpul călătoriei
Deținător	orice persoană fizică sau juridică, cu excepția transportatorului, care răspunde de sau manipulează animalele, fie permanent, fie temporar.
Călătorie lungă	o călătorie care depășește 8 ore, începând de la încărcarea primului animal din lot (observați că durata este cea care distinge transportul lung, și nu distanța parcursă).
Sisteme de navigație	infrastructuri prin satelit care furnizează servicii globale, continue, precise și garantate de sincronizare și poziționare sau orice altă tehnologie care furnizează servicii considerate echivalente în sensul prezentului regulament.
Medic veterinar oficial	medicul veterinar desemnat de autoritatea competentă a statului membru.
Organiser	persoana responsabilă pentru transport de la plecare la destinație (i) un transportator care a subcontractat cel puțin un alt transportator pentru o parte dintr-o călătorie; sau (ii) o persoană fizică sau juridică care a contractat mai mult de un transportator pentru o călătorie; sau (iii) o persoană care a semnat secțiunea 1 a jurnalului de călătorie prevăzut în anexa II la regulament
Locul de plecare	locul în care animalul este încărcat pentru prima dată într-un mijloc de transport, cu condiția ca acesta să fi fost adăpostit acolo timp de cel puțin 48 de ore înainte de ora plecării. Cu toate acestea, centrele de colectare aprobate în conformitate cu legislația veterinară comunitară pot fi considerate loc de plecare, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții (a se vedea articolul 2 r din Regulament).
Locul de destinație	locul în care un animal este descărcat dintr-un mijloc de transport și adăpostit timp de cel puțin 48 de ore înainte de plecare; sau sacrificat.
Armăsar	toți cailor masculi integri (necastrați) care au atins maturitatea sexuală.
Transportator	orice persoană fizică sau juridică care transportă animale în nume propriu sau în contul unei terțe părți.
Cai neîmblânziți	cailor care nu pot fi legați sau conduși cu o frânghie fără a provoca excitare, durere sau suferință.
Vehicul	un mijloc de transport echipat cu roți, care este propulsat sau tractat.
Animale înțarcate	înțarcarea este procesul (gradual) prin care un mânz primește numai hrană vegetală și este îndepărtat de la lapyele matern. După acest proces mânzul este un animal înțarcat.

1. PROBLEME ADMINISTRATIVE

1.1 INTRODUCERE

O serie de **documente sunt impuse de legislația UE pentru transportul animalelor vii**, care trebuie să însoțească loturile și pot fi solicitate de autoritățile competente. Fiind pregătite în mod corespunzător, documentele cerute vor preveni **întârzierile nedorite** și verificările suplimentare din partea autorităților.

În plus, **buna păstrare a înregistrărilor** reprezintă piatra de temelie a monitorizării calității; ea contribuie la transparență și susține **evaluarea calității**. Înregistrările pot fi utilizate pentru a evidenția aspectele care au funcționat bine și a identifica punctele slabe care trebuie abordate. Astfel de evaluări se pot realiza la nivelul unui eveniment unic, cum ar fi o singură călătorie, și, de asemenea, prin agregarea datelor la nivelul transporturilor multiple. Evidența este esențială pentru **menținerea și promovarea standardelor adecvate**.

Este important ca datele **să fie clare, ușor de înțeles** și ușor de înregistrat. Acestea ar trebui să poată fi evaluate în mod obiectiv și să fie justificate și proporționale cu scopurile vizate, adică bunăstarea animalelor transportate. Înregistrările nu trebuie să fie mai lungi decât este necesar și ceea ce "trebuie să știți" să prevaleze față de ceea ce este "bine să știți". Promovarea și utilizarea **înregistrărilor electronice** facilitează îndeplinirea cerințelor administrative. În plus, sinergia poate fi realizată prin conectarea înregistrărilor privind bunăstarea animalelor cu înregistrările privind sănătatea și siguranța alimentară.

Transportatorii ar trebui să poarte **documentația corespunzătoare cu ei în timpul călătoriei**. Este posibil ca aceste documente să fie verificate de autoritățile competente fie în timpul transportului, fie în orice transfer sau sosire.

În special, **certIFICATELE DE COMPETENȚĂ** trebuie să fie deținute de conducătorii auto sau de participanții responsabili pentru transportul la peste 65 km de ecvidee domestice, de animale domestice din speciile bovină, ovină, caprină sau porcină și de păsări. În statele membre ale UE, calificările specifice speciei și duratei călătoriilor implicate sunt, în principal, evaluate în mod independent.

După cum este indicat în regulament, **șoferii profesioniști** și însoțitorii trebuie să obțină **cunoștințe despre legislație** în legătură cu următoarele subiecte:

- o transportul animalelor,
- o fiziologia animală (în special nevoile de adăpare și hrană)
- o comportamentul animalelor și conceptul de stres,
- o aspecte practice ale manipulării animalelor,
- o impactul comportamentului de conducere asupra bunăstării animalelor transportate și asupra calității cărnii,
- o îngrijire de urgență pentru animale și considerente de siguranță pentru personalul care manipulează animale.

Conducătorii auto și însoțitorii trebuie să poată traduce în mod adecvat aceste cunoștințe în practică. Cunoașterea insuficientă a acestor aspecte este considerată drept principalul risc de deteriorare a bunăstării animalelor în timpul transportului.

Autoritățile competente trebuie să se asigure că cerințele din anexa IV la Regulament au fost incluse într-o **examinare teoretică a solicitanților**. Conținutul și durata cursurilor de formare, calificările profesionale care pot fi luate în considerare și tipul de examinare sunt responsabilitatea fiecărui stat membru.

1.2 ADMINISTRAȚIE

Bunele practici privind Administrația

1. Oricine transportă animale trebuie să aibă cu el **documente cu privire la mijloacele de transport** care precizează originea și proprietatea, locul de plecare, data și ora plecării, locul de destinație și durata prevăzută a călătoriei planificate.
2. În plus, ar putea fi necesar ca următoarele documente să însoțească animalele transportate în UE:
 - **O autorizație de transport** pentru transporturi care depășesc 65 km și până la 8 ore (tip I) și peste 8 ore (tip II),
 - **Certificat de omologare pentru vehicule** de transport de peste 8 ore,
 - **Certificarea de competență** a conducătorilor auto și a celor care însoțesc transportul de ecvidee domestice sau animale domestice din speciile de bovine, ovine, caprine sau porcine sau păsări,
 - **Un jurnal de călătorie** pentru călătoriile lungi care transportă ecvidee domestice sau animale domestice din speciile bovină, ovină, caprină sau porcină (nu și pentru păsări),
 - **CertIFICATELE DE SĂNĂTATE ANIMALĂ (atunci când este necesar, de exemplu, comerțul între statele membre sau atunci când se exportă către țări din afara UE)**
 - **Informații despre lanțul alimentar** cu privire la animalele destinate sacrificării.
3. Transportatorul înaintează jurnalul de călătorie autorității competente înainte de începerea călătoriei și este ținut și îndeplinit de conducătorul auto în timpul călătoriei.
4. Certificatul de sănătate animală și jurnalul de călătorie se depun prin intermediul aplicației electronice TRACES.
5. În cazul călătoriilor lungi ale ecvidelor domestice sau animale domestice din speciile bovină, ovină, caprină sau porcină, transportatorii utilizează un **sistem de navigație** care respectă legislația în vigoare.
6. Organizatorii arhivează toate înregistrările de transport, certificatele de sănătate animală și jurnalele de parcurs ale fiecărui transport, timp de cel puțin **trei ani**.

Practici mai bune privind Administrația

7. Mijloacele de transport furnizează informații despre **suprafața utilizabilă netă** pentru fiecare punte de încărcare.
8. Datele din jurnalul de călătorie sunt prezentate într-un **format electronic** care trebuie transmis autorităților competente.
9. **Categoriile de animale** din cadrul speciilor sunt indicate în partea superioară a speciilor (de exemplu berbeci, miei, oi).
10. Organizatorii transporturilor păstrează contractele de transport și jurnalele de călătorie în arhivă timp de **cel puțin 5 ani**.

1.3 COMPETENȚĂ ȘI FORMARE

În general, numai lucrătorii calificați pot realiza transportul animalelor cu un impact minim asupra bunăstării animale. Competența și experiența de lucru în lanțul de transport al animalelor permit fiecărui operator:

- Să dispună de cunoștințele necesare cu privire la **impactul** muncii lor asupra stresului, fricii și leziunilor conexe ale **animalelor**
- Să cunoască **impactul** muncii lor asupra **calității cărnii** animalelor transportate
- Să recunoască principalele semne fiziologice pentru a **judeca starea animalelor** înainte de încărcare, în timpul fazelor de încărcare și transport și la descărcare (de exemplu, postură, nervozitate și stres etc.)
- Să adapteze călătoria la condițiile specifice (sensibilitatea variabilă a raselor transportate la stres și mortalitate, condițiile meteorologice, evenimente care pot apărea în timpul călătoriei)
- Să cunoască regulile de **biosecuritate**.

Bunele practici privind Competența și formarea profesională

11. Operatorii de transport ar trebui să se asigure că persoanele care manipulează efectivele de animale au o înțelegere de bază, dar detaliată, a comportamentului și a nevoilor fizice ale animalelor. Pentru o imagine de ansamblu a nevoilor biologice ale cailor în timpul călătoriilor, a se vedea [Capitolul 2.4 Pregătirea animalelor](#).

12. Formatorii ar trebui să imprime deținătorilor **efectele potențiale ale acțiunilor lor** asupra animalelor pentru care sunt responsabili.
13. Operatorii de transport trebuie să se asigure că există un **angajament pentru o manipulare adecvată** de către toți, de sus în jos, implicați în transportul animalelor.
14. Operatorii de transport ar trebui să asigure conformitatea cu programul minim legal de formare cerut pentru Certificatele de Competență în Europa, în conformitate cu Regulamentul și cu cerințele naționale dacă acestea există.

Practici mai bune privind Competența și formarea profesională

15. În societatea de transport este numit un **Ofițer pentru Bunăstarea pe timpul transportului** responsabil cu pregătirea, certificatele și verificarea calității transportului.
16. **Capacitățile** practice ale transportatorului sunt **înregistrate și controlate** (de exemplu prin audituri și verificări în teren).
17. **Parametrii cheie** sunt identificați și **înregistrați** pentru a evalua calitatea transportului (de exemplu, incidența mortalității, rănilor și a oricăror măsurători pe animal ale bunăstării animale).
18. Companiile de transport ar trebui să se asigure că conducătorii auto (și deținătorii) au primit o **formare continuă și actualizată**.

1.4 RESPONSABILITAȚI

Bunele practici privind Responsabilitățile

19. **Deținătorii și însoțitorii** (inclusiv proprietarii și administratorii) animalelor sunt responsabili pentru:
- sănătatea** generală, **bunăstarea** generală și **aptitudinea** animalelor pentru călătorie; acestea trebuie evaluate și înregistrate prin **inspecții de rutină periodice**.
 - asigurarea conformității cu orice certificare cerută, fie veterinară, fie de altă natură.
 - prezența unui deținător / îngrijitor de animale** competent pentru specia transportată pe parcursul călătoriei cu autoritatea de a lua măsuri prompte; în cazul transportului cu camioane individuale, șoferul camioanelor poate fi singurul deținător de animale în timpul călătoriei.
 - prezența unui număr adecvat de deținători de animale în timpul încărcării.
 - asigurarea faptului că **echipamentul și asistența veterinară** sunt furnizate corespunzător speciei și călătoriei.
20. **Agenții de afaceri** sau agenții de cumpărare / vânzare sunt responsabili pentru:
- selectarea **animalelor care sunt apte să călătorească**.
 - disponibilitatea **facilităților** adecvate la începutul și la sfârșitul călătoriei pentru colectarea; încărcarea, transportul, descărcarea și reținerea animalelor, inclusiv pentru orice oprire la punctele de odihnă în timpul călătoriei și pentru situații de **urgență**.
21. În plus, **deținătorii sau îngrijitorii de animale** sunt responsabili pentru manipularea și îngrijirea umană a animalelor, în special în timpul încărcării și descărcării, precum și pentru menținerea unei înregistrări a evenimentelor și a problemelor de călătorie și completarea jurnalului de călătorie pentru călătoriile lungi. Pentru a-și îndeplini responsabilitățile, ar trebui să aibă **autoritatea de a lua măsuri prompte**. În absența unui deținător de animale separat, șoferul este deținătorul de animale
22. "**Organizatorul**" este responsabil de planificarea călătoriei pentru a asigura îngrijirea animalelor. Acesta poate fi transportatorul, proprietarul vehiculului și / sau șoferul. În special, aceștia sunt responsabili pentru:
- alegerea **vehiculelor corespunzătoare** pentru speciile transportate și călătorie;
 - asigurarea disponibilității **personalului instruit** corespunzător pentru încărcarea / descărcarea animalelor;
 - asigurarea competenței adecvate a șoferului în materie de bunăstare animală pentru specia transportată;
 - elaborarea și menținerea la zi a unor **planuri de urgență** pentru toate tipurile de călătorii (chiar și atunci când acestea nu sunt obligatorii) pentru a aborda situațiile de urgență (inclusiv condițiile meteorologice nefavorabile);
 - realizarea unui **plan de călătorie** pentru **toate** călătoriile (inclusiv obligatorii), care include un plan de încărcare, durata călătoriei, itinerariul și locația locurilor de odihnă;
 - încărcarea numai a animalelor care sunt **apte să călătorească**, pentru încărcarea lor corectă în vehicul și inspecția lor în timpul călătoriei și pentru răspunsurile adecvate la problemele apărute; în cazul în care capacitatea animalului de a călători este îndoielnică, acesta ar trebui să fie examinat de un medic veterinar care este apoi responsabil pentru declararea oricărui animal inapt pentru a călători;
 - bunăstarea animalelor în timpul transportului efectiv;
 - planificarea călătoriei** ar trebui să țină seama de orice diferență în ceea ce privește cerințele privind timpul de transport al animalelor și cerințele

reglementărilor sociale privind orele șoferilor (EC 561/2006), inclusiv numărul de conducători auto necesari pentru călătoriile lungi. Acest lucru va asigura respectarea ambelor seturi de reglementări. Acest lucru se poate referi atât la timpul de odihnă al șoferului, cât și la timpul de odihnă al animalelor și la decizia privind numărul de conducători auto necesari pentru deplasările lungi.

23. **Administratorii facilităților** de la începutul și de la sfârșitul călătoriei și în punctele de repaus sunt responsabili pentru:
- a) punerea la dispoziție a unor **spații adecvate** pentru încărcarea, descărcarea și reținerea în siguranță a animalelor, cu apă și furaje atunci când este necesar și cu protecție împotriva condițiilor meteorologice nefavorabile până la transport, vânzare sau altă utilizare (inclusiv creșterea sau sacrificarea);
 - b) asigurarea unui **număr adecvat de îngrijitori de animale** pentru încărcarea, descărcarea, conducerea și reținerea animalelor într-o manieră care provoacă minimul de stres și răniri;
 - c) **minimizarea** oportunităților de **transmitere a bolilor** prin acordarea unei atenții deosebite **curățării, dezinfecției**, igienei și controlului de mediu a vehiculelor și instalațiilor, precum și furnizarea de așternut curat;
 - d) asigurarea unor facilități adecvate pentru a face față situațiilor de **urgență**;
 - e) asigurarea de facilități și personal competent pentru a permite **uciderea umană** a animalelor atunci când este necesar;
 - f) asigurarea timpilor de odihnă adecvați și a întârzierilor minime în timpul opririlor.

Practici mai bune privind Responsabilitățile

24. Asigurați-vă că există **definiții clare ale responsabilităților** deținătorilor, însoțitorilor, comercianților, organizatorilor de transport, fermierilor, managerilor centrelor de colectare, șoferilor, proprietarilor de posturi de control și a personalului de la abatoare și că acestea sunt enumerate în contractul de transport și oferă o listă de control accesibilă întregului personal, inclusiv conducătorul auto sau însoțitori
25. **Procedurile standard de operare** (SOP) ar trebui stabilite pentru fiecare activitate / sarcină de către agentul definit ca fiind responsabil. Acestea ar trebui să descrie **protocoale precise** privind hrănirea, adăparea, reînnoirea și înlocuirea așternutului, inspecția și monitorizarea animalelor, precum și **definirea persoanelor responsabile** pentru fiecare sarcină. SOP-urile ar trebui să fie actualizate în permanență în conformitate cu noile sfaturi și / sau orientări

2. PLANIFICAREA ȘI PREGĂTIREA CĂLĂTORIEI

2.1 INTRODUCERE

Pregătirea și planificarea bună pentru transportul cailor este una dintre cele mai importante etape ale călătoriei. Este cheia succesului în ceea ce privește transportul animalelor, respectarea legislației, a celor mai bune practici și a standardelor înalte de bunăstare a animalelor și de beneficii economice. **O bună planificare promovează bună execuție a transportului** și este necesară pentru a minimiza riscul ca implicarea diferitelor părți să fie slab sincronizată. Complexitatea întregului proces de transport al animalelor necesită o **integrare bine structurată a fiecărei activități**, în funcție de seturile definite de obiective, responsabilități și sarcini de monitorizare. **Anticiparea evenimentelor** și a problemelor neașteptate și **furnizarea de planuri de urgență** care să completeze procedurile de operare standard bine definite sunt esențiale. Pe lângă preocupările imediate privind bunăstarea animalelor, planificarea ar trebui să includă considerente de sănătate animală (biosecuritate), aspecte legate de sănătatea și siguranța oamenilor și consecințele economice. Importanța planificării și a pregătirii este, de asemenea, recunoscută de legislatorii UE, iar **jurnalele de călătorie cu o secțiune de planificare sunt obligatorii pentru deplasările lungi**.

Din punct de vedere al bunăstării animalelor, etapa de "pregătire și planificare" include următoarele aspecte:

- Planificarea călătoriei
- Pregătirea vehiculului
- Pregătiri legate de animal
- Administrare

Aceste aspecte sunt descrise în paragrafele de mai jos.

2.2 PLANIFICAREA CĂLĂTORIEI

Călătoria trebuie să fie **cât mai lină și mai rapidă posibil** pentru a limita expunerea la stresul de transport. Acesta trebuie planificat cu atenție pentru a asigura condițiile de bunăstare a ovinelor pe întreaga durată a transportului. Ca parte a planificării fiecărei călătorii, **se vor lua măsuri pentru a gestiona orice întârziere**, defecțiune sau alte situații de urgență pentru a reduce la minim riscurile de deteriorare a bunăstării în timpul transportului.

Călătoria va fi **planificată și pregătită cu atenție** după anunțarea de către fermier sau comerciant a datei și locului de plecare și a destinației către clientul final. Planurile de călătorie includ aranjamente scrise privind locurile de pornire și descărcare, planurile de urgență și detalii privind foile de transport sau aranjamentele care există pentru opririle de odihnă, în special pentru deplasările lungi.

Acestea includ în special:

- **Descrierea rutei de călătorie** și estimarea duratei acesteia
- Analiza previziunilor **meteorologice**
- Alegerea **societății de transport** și a camioanelor (de exemplu, tipul I sau II) și / sau navei, în funcție de durata și condițiile meteorologice, numărul și categoriile de animale, respectiv oile de reproducție, miei, animalele reformate Rezervarea

pentru descărcarea și **odihna animalelor în posturile de control** atunci când este cazul,

- Rezervarea pentru descărcarea și **odihna animalelor în posturile de control** atunci când este aplicabil,
- Un **plan de urgență**
- **Numărul planificat de șoferi**
- Prevederi pentru **materialul de așternut**
- Prevederi pentru **apa și hrana** pentru animale care trebuie livrate la postul de control, în funcție de durata călătoriei
- Asigurarea că **camionul este pregătit** la locul și ora stabilită pentru plecare.

Rutele călătoriei și planificarea opririlor (inclusiv posturile de control pe călătorii > 8 ore) sunt optimizate utilizând **software-ul comercial și sistemele comerciale** corespunzătoare. Pe lângă Regulamentul privind protecția animalelor în timpul transportului, șoferii trebuie să respecte legislația privind orele de conducere (**Regulamentul 561/2006**). Vezi [Rabitsch and Wessely \(2012\)](#) pentru o prezentare generală. În timpul fazei de planificare a transportului, aceste două cerințe legale sunt luate în considerare. În afara sincronizării perioadelor de odihnă, locul în care se va opri vehiculul este abordat în faza de planificare, ținând cont de biosecuritate. Un rezumat al duratelor maxime de călătorie admise de regulament este prezentat în tabelul de mai jos:

Tabelul 2.1 Duratele maxime de călătorie premise de regulament.

	Vehicul standard de bază	Vehicul cu standarde ridicate		
Cai și ponei	8	24 (atunci când se administrează lichide, și furajare dacă e necesar, la fiecare 80 ore)		
	Vehicul standard de bază	Vehicul cu standarde ridicate		
		Călătorie	Odihnă	Călătorie
Neînțărcați	8	9	1	9

Durata totală estimată a călătoriei pentru ruta planificată este determinată realist, luând în considerare timpul necesar încărcării și descărcării. Dacă după această perioadă de călătorie animalele nu au ajuns la destinație, acestea trebuie să fie descărcate, hrănite și adăpate și să se odihnească timp de cel puțin 24 de ore la un post de control aprobat de UE, a se vedea [Capitolul 6. Stționarea la posturile de control](#).

În practică, numărul de ore în care caii pot fi transportați este limitat de numărul de conducători auto care însoțesc animalele. Timpul net de conducere poate fi mărit cu doi șoferi atunci când, datorită unui sistem de adăpat mai sofisticat, animalele pot fi adăpate în mai puțin de o oră. Aceste restric